

Böyle mi Olmuştu da Olmuştu 2 Bölüm

– Sami Biber · 30 Aralık 2020

Bu bölüm bayağı uzatmışım. Affola..

.....

Kanuni hemen Nişancıyı çağırdı ve ona tarihe geçen şu ünlü mektubunu yazdırdı:

Ulan Fransa Kralı olacak dallama!

Duydum ki Fransa vilayetinde dans denilen bir moda başlamış ve sen bunun bizim memalikimize girmesini men eylemişsin.

Ulan lavuk!

Anan olacak çift kaşarlı tostı Âsitane-i Saadete (Yani İstanbul) Gönderdiğinde, o kartaloz karı bana yalvarıp "Aman Kanuni oğlumu o Şarlken denen yumuşağın elinden kurtar" Diye yalvardıkta, hemen yardımına koşup da o nazik poponu mahpus damlarından kurtarmadık mı? Sonra da Kapudan-ı Deryamız Barbaros Hayreddin Paşa'yı memleketinize gönderip Şarlken zepevinginin yasakladığı Cannes kukla festivalinizi ve çıplaklar kampınızı yine bizim sayemizde açmadınız mı?

Ulan tipini sevdiğimin dingili !

Memleketinde dans denen ve karıların erkeklerle sarılarak döndüğü bir eğlence moda etmişsin de bizden saklarsın ha? Tiz bana o dans denen şeyi milletime öğretecek olan muallimler gönderesin yoksa ebenin örekesinden başlarım sonrası nereye kadar uzanır tahayyül bile edemezsin.

Bunu yazan Tosun, Okuyan okusun.

Mektubun sonuna bir de beyit ilave ettirdi:

Muhibbi eydür: Şayet ben de kaldıramazsam bir hatunu dansa.
Bil ki hem hem anana sorarım, hemi de yerle yeksân olur Fransa.

Bu mektup dünya tarihine bir hükümdardan bir krala gönderilmiş olan en sert mektup olarak kaydedildi.

Mektup bitince Hürrem sevinçle ellerini çırpı.

-Thank you very much hayatım.

Kanuni de gururla cevap verdi.

-İt doesn't metter for me şekerim. Ne demek. Sen iste yeter ki. Başka bir problem var mıydı?

Hürrem utangaç bir eda ile konuştu:

-Şeyy..Bir kaç akçe rica edecektim. Kendime ve çocuklara biraz üst baş alayım.

Kanuni'nin canı sıkıldı.

-Bak hatun. Padişahlık maaşım ile kıt kanaat geçiniyoruz zaten. Parayı idareli kullanalım. Sonra elalem " Kanuni Padişah oldu , kasası doldu. " Demesin.

Hürrem de sitem etti.

-Ayol taa çocukların sünnetinde aldığımız esvapları giyeriz bilmez misin? Yıka giy yıka giy yapmaktan desenleri bile bozuldu esvapların. Hem öyle gidip de Beymenden, Vakkodan giyinecek halimiz yok herhalde. Salı Pazarından şöyle ucuz bir iki esvap alacağım o kadar.

Kadıköy'ün en ucuz pazarı olan Salı Pazarından alınacak olsa bile Kanuni yine de istemiyordu hanesinin yeni kıyafetler giymesini. El alem ne derdi sonra. Öte taraftan kendisi ve çocukları için saçını süpürke etmiş olan bu güzel kadını da kırmak olmazdı. İstemiyeye istemiyeye iki akçe verdi Hürrem'e.

-Al madem ama idareli kullan yine de. Zinhar ecnebi malı almayasın.

Hürrem parayı aldı.

-Merak etme aşkım. Hatta bulursam ikinci el almaya çalışacağım.

Hürrem de odadan çıktı.O çıkar çıkmaz da Has Odanın Has Başı İbrahim Huzura girdi.Kanuni onu görür görmez patlattı bir beyit daha.

Hoş geldin ey Fenerin kanaryası, Beşiktaşın kartalı.

Sadrazamlık sana müyeser oldu sevin ey Parga'lı.

Parga denilen bir yerde ikamet etmekte olan bir Rum karısının rahminden sezaryenle alındıktan sonra - şehzadeliği döneminde- Kanuninin hizmetine verilmiş olan İbrahim kendisi için bir beyit düzenleyen

padişaha küçümser nazarlarla baktı.

-Hünkarım teveccühlerinize mazhar olmak çok çok güzel de beyit olmadı. Kafiye uymadı.

-Kanuni tebessüm etti:

-Uysa da kodum uymasa da kodum. Ulan ben o şiiirleri yüreğimle yazıyorum yüreğimleee...

Yeni Sadrazam İbrahim cevap verdi.

-Haklısın padişahım. Sen yüreğinle yazıyorsun bizse mâbadımızla yazıyoruz.

Gerçekten de bu devirde olduğu gibi o devirde de şairlerin bir kısmı şiiirlerini yürekleri ile yazarken bir kısmı mâbadları ile yazardı. O günlerden bu günlere gelen bir gelenektir bu.

Kanuni daha sonra çekmecesinde duran sadrazamlık mührünü uzattı İbrahim'e.

-Şimdi al bu mührü münasip bir yerine sok ki kaybolmasın. Bundan böyle sadrazamım sensin.

Kanuni mührü İbrahim'e teslim eder etmez yine sarayın bahçesinde bir vaveyla koptu. Halkın cüz'i bir kısmı nereden öğrenmişse öğrenmiş sarayın bahçesine dolmuş ve çığıışmaktaydılar.

-Padişahım çok yaşa, İbrahim Paşa çok yaşa.

Kanuni'nin de İbrahim Paşa'nın da en gıcık olduğu şeydi böyle yalakalıklar. Hemen sarayın avlusuna çıktılar. Kanuni iki elini birden kaldırıp halka bağırdı.

-Kafa ulan bu kafa. Ne bu gürültü yalaka herifler? Şimdi hepinizden sessizlik istiyorum... Lütfen...

Saray avlusuna dolmuş olan halk hep bir ağızdan bağırdı:

-Sessizlik, sessizlik.

Kanuni artık son çareye başvurmak zamanının geldiğini anlamıştı. Hemen bostancı başını çağırdı.

Bostancı başı Pomak Mestan Ağa iki dakika sonra huzurdaydı. Kanuni sert bir emir verdi.

-Mestan Ağa sustur şu yalaka namussuzları.

Pomak Mestan ağa "Emredersın beaa . Emen allederim " Diyerek huzurdan ayrıldı ve doğru bostana

gidip en irilerinden ne kadar karpuz varsa toplayıp milletin önüne koydu. Bostancı başının getirdiği karpuzlara yumulan halk artık nümayişi kesmişti elbette. O dönemlerde böyle yalakalıklara asla izin verilmezdi ama yine de tek tük çook eski devirlerde var olan bu kötü alışanlığı sürdürenler çıkıyordu maalesef.

Kanuni her ne kadar İbrahim'i sadrazamlık makamına getirmiş olsa da bunun resmiyet kazanması için Şeyhülislam Ebu Simit Efendinin de onaylaması gerekiyordu. Kanuni oldum olası gıcık oluyordu bu makama. Ne demektir böyle çağdaş bir ülkede Şeyhülislamlık denen bir makam? Çoktan kaldıracaktı lakin Ebu Simit Efendi çok kafa dengi bir adamdı. Öyle kimsenin etlisine sütlüsüne karışmaz, ara sıra kendisine bir şeyler sorulmadığı müddetçe de ağzını açmaz, her olur olmaza maydanoz olmazdı.

Bir kaç dakika sonra Şeyhülislam da huzura geldi. O gelir gelmez Kanuni suali patlattı:

- Dırahti eğer sarmış ise karınca / Zarar var mı karıncayı kırınca?

Ebu Simit Efendi öfkeyle cevap verdi.

-Ulan angut. Taaa Zembilli Hoca zamanından beri hep bu soruyu sormaktan bıkmadın mı? Belki yüz defa sordun, yüz defa söyledik: " Yarın hakkın divanına varınca / Süleyman'dan hakkın alır karınca."

Kanuni bozuldu.

-Olmuyor yani?

-Olmuyor elbette. Sen beni hayvan hakları temsilcilerinin hedefi haline getirip imha etmeye çalışıyorsun ama yemezler. Karıncaları öldürecek sonra da " Ben naapıyım, Ebu Simit öldür dedi ben de öldürdüm" Diyeceksin di mi? Üç beş tane karınca yüzünden kendimi Sokak Hayvanlarını Koruma Derneği üyelerine paralatamam. Kusura bakma.

Kanuni ikinci soruya geçti:

-İbrahimi sadrazam yapmak isterim muvafık mıdır?

Ebu Simit Efendi az biraz düşündükten sonra cevap verdi:

-Muvafıktır. Herif memleketi baştan sona heykellerle donattı. Leonardo da Vinçi'den Mikelanj'a kadar tüm Rönesans dönemi heykelleri en ücra köylerimize kadar gitti. O olmayacak da kim olacak sadrazam? Hem çağdaştır hem de medeni. Olur olur. Muvafıktır.

Böylece sadrazamlık konusu hallolmuştu lakin Ebu Simit Efendinin yüzünde acı bir kederin derin izleri görülmekteydi ki Kanuni gibi araştırmacı, soruşturmacı bir padişahın gözünden kaçmadı Şeyhülislamındaki bu derin teessür. Hemen sordu:

-Hayırdır Hoca? Seni üzüntülü görürüm. Canını sıkan bir mevzu mu var?

Ebu Simit Efendi tane tane konuştu:

-Padişahım...İran Şahı Tahmasp memlekette yine fitne fesat çıkartmaktadır.

Kanuni Tahmasp adını duyunca fıttırdı adeta.

-Yine ne yapar o mel'un?

-Ülkesindeki karıları zorla örtermiş. Çarşaf ve türban denilen acayip kıyafetler icat etmiş ve tüm karılar bundan böyle bu şekilde giyinecek demiş.

Kanuni bu duruma hayret etti ama umursamaz bir tavırla cevap verdi Şeyhülislama.

-Yahu Hoca bize ne? Herif kendi ülkesinde istediği haltı işlesin. Ben bizim ülkemize bakarım. Bizde var mıdır böyle bir durum? Yok. O halde kafanı yormaya değmez.

Ebu Simit efendi esefle başını salladı.

-Kazın ayağı öyle değil hünkar efendi. Tahmasp denen hain, casusları vasıtasıyla bu acayip kıyafetlerin bizim memalikimizde de giyilmesi için propagandalar yaparmış.

İşte bu haber Kanuni'yi celallendirdi.

-Vay Deyyus vay...Eee..Sen Şeyhülislam olarak ne halt edersin bu menfur hadiselerle karşı?

Ebu Simit Efendi ezile büzüle cevap verdi:

-Valla Padişahım " İnanmayın bu deyyusa. Açın saçlarınızı, göğüsleri fora edin, etek boylarınız diz altına inmesin zinhar. Şort, tayt ya da pantolon giyin. Ülkemizi Ortaçağ karanlığına sürüklemeyin. Ulan daha Yeniçağa yeni geçtik zaten. Adamın asabını bozmayın." Diye dayadım fetvayı.

Kanuni sakallarını sıvazladı:

-Hepsi bu kadar mı? Bu kadar tedbir yetersizdir Hoca.

Şeyhülislam son bombayı patlattı:

-Bu kadar olur mu padişahım? Hani Sahn-ı Seman Medresesi var ya. İşte onun başında olan zat-ı muhterem İbn-e Kemal Efendi'nin baş yardımcısı Fatıma Nur Hanım vasıtasıyla yüksek mekteplere ikna odaları kurdurdum. Fatıma Nur Hanım ve onun oluşturduğu ekip kızlarımıza saçlarının bir tek telini bile örtüp gizlemenin ne kadar günah olduğunu, dinimizde böyle bir şeyin zinhar olmadığını anlatacak ve yoldan çıkmaya meyilli hatun kişileri ikna edecek. Ayrıca Fatıma Nur Hanımı " Hurafelerle Mücadele Genel Müdürü olarak tayin ettim."

Kanuni bir kez daha zıpladı?

- Bu memlekette hâla hurafelere inanan var mı ki böyle bir müdürlük ihdas ettin?

Ebu Simit Efendi cevap verdi:

-Yoktur elbette padişahım ama uyanık olmak lazım. Su uyur düşman uyumaz. Neme lazım. Biz tedbirimizi alalım da.

Kanuni yeni sadrazamı İbrahim'e döndü.

-Öyle aptal aptal bakma İbrahim. Hemen ordunun başına geç. Şu Tahmasp denilen mel'unla savaş. Onu yen, sonra dile benden ne dilersem.

Ebu Simit Efendi heyecanlandı.

-Olley beeee... Sonunda Cihad fetvası vermek bana da nasip ve müyeser olacak ha?

Kanuni hışımla baktı Ebu Simit Efendi'ye.

-Ulan sapıtma hoca.Biz seni aydın bir alimsin deyu getirdik bu makama ama bakıyorum sen çook eskilere özlem duyarsın. Cihad da ne? Bu kelime bir daha zinhar ağızlara alınmayacak diye ferman çıkartmadım mı ben? Bir daha duymamayım o kötü kelimeyi. Cihadmış...Dua et idamı kaldırdık yoksa asmıştım seni kışından çengele.

İbrahim Paşa sitem etti padişahın emrine.

-Tahmasb'la Savaş diyorsun. Sevgi, saygı, anlayış,demokrasi, dünya halklarının kardeşliği ne oldu peki?

Kanuni sevecen bir ifadeyle cevap verdi:

-Ođlum...Ben sana savaş diyorsam git de adamların kanını dök mü diyorum? Sevgiyle, barışla, kardeşlikle ortaya karışık bir şeyler yap işte. Koskoca sadrazam oldun onu da ben mi öğreteceğim sana? Haa bak sen beceremeyeceksen at seyisi Rüstem ağzını açmış bekliyor sadrazamlık diye, ona vereyim mührü.

İbrahim içinden " İçine ederim ben böyle için. Ulan Dakka bir gol bir. Sadrazam olur olmaz taa İnan'a git için yoksa . Hep bu şeyhüislamın halt etmesi. " Dese de çaresiz gidecekti sefere yoksa koltuğu Rüstem'e kaptırma tehlikesi vardı."Seferden sonra verdiğin sözü unutma." Dedikten sonra bir topuk selamı çakıp huzurdan ayrıldı. O huzurdan ayrılırken Kanuni, şeyhüislam'a " Bana řu Fatıma Nur Hanımı bir gönder de onunla azıcık řu ahval üzere meşveret edeyim. " Dedi.

Devam edecek.